

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی ارزش های پایدار هویت حکمت و هنر اسلامی در خلق آثار تعالی بخش معماری

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 7، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

حسنعلی پورمند - دانشیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

ندا اسدی جعفری - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلام ی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

به اعتقاد اندیشمندان، دو دیدگاه در زمینه فلسفه حکمت و هنر اسلامی در معماری وجود دارد. در دیدگاه اول تجلی عینی اسلام در برخی آثار معماری بهوضوح دیده میشود. براساس این اعتقاد، آثار معماری حاصل فرآیندی در اندیشه های اسلامی و به خصوص شیعی در بستر سال ها تجربه است که به عالی ترین شکل ممکن در عرصه ظهور متجلی شده است. در مقابل و به اعتقاد دیدگاه دوم، اسلام از آثار هنری و معماری دوره اسلامی کاملاً تفکیک شده است. اندیشمندان این نظریه تاکید دارند که هیچ رابطه ای میان هنر اسلامی و اعتقادات اسلامی وجود ندارد. واکاوی آموزه های معنوی پنهان در هویت حکمت و هنر معماری گذشته ایرانی میتواند نقش بسزایی در رد دیدگاه اندیشمندان نظریه دوم داشته باشد. بر این اساس، در مقاله حاضر تلاش شده است تا با بهره گیری از روش تحلیلی توصیفی ابتدا چگونگی تجلی هویت حکمت و هنر در معماری اسلامی ارزیابی شود و سپس با بیان فلسفه حکمت و هنر و معناگرایی آن در معماری اسلامی تجلی این فلسفه از طریق شاخصهای معناگرایی در معماری اسلامی مورد مطالعه قرار گیرد. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که انعکاس و تجلی معناگرایی ناشی از فلسفه حکمت و هنر را می توان به وضوح در آثار معماری ایرانی مشاهده و حتی میتوان نظریه اندیشمندان معتقد به رویکرد دوم را به راحتی رد کرد

کلمات کلیدی:

تطبیق ارزش ها، فلسفه حکمت و هنر، معناگرایی، آثار تعالی بخش، معماری ایرانی اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795745>

